

Teresa Claramunt. L'associació de la dona (*)

Més eloqüent que les nostres frases, millor i més bonica que tota classe de consideracions respecte al gran problema social, a l'estudi i solucions dediquem el nostre humil enteniment, serà, companys, la narració del fet culminant d'aquesta setmana a la preciosa Sabadell, on el Socialisme poderosament arrelat en la consciència de l'home, comença a fecundar el més delicat sentiment de les nostres companyes, aportant a l'exèrcit del Proletariat el valuós concurs de les que fins ara han detingut inconscientment la general emancipació.

La dona complement de la nostra vida, meitat de la nostra existència i pel que fa als fills primer factor de la civilització i per tant de la nostra millora, es va trobar impossibilitada de contribuir al progrés per culpa nostra primer, donat l'abandó intel·lectual en què la deixem, i per la volubilitat i rapidesa de les seves impressions després. Amb iguals dots, amb les mateixes aptituds de l'home i amb un cor que, per generós i pacient, ens ensenya i sedueix, ella és el far del nostre pobre llar, ella és l'únic consol, la sola esperança que a la negra nit de la nostra perenne explotació, ens fa estimar la vida i patir confiats la present esclavitud, insuportable sense les seves carícies i sense la cura tendre i sol·licito que la mereixem.

Només ens faltava una cosa de la dona. Que canviés el rumb de les seves il·lusions, abandonant el capellà, el fill, la hipocresia i el amagat vici units al confessionari i, en comptes de lliurar els tresors del seu amor a l'estrany, espia de la família, consagrarà la seva poètica imaginació als sublims anhels del pare, del germà, de l'home, o del company treballador, la llibertat no es compleix per l'obstacle del fanatisme i la covardia del sexe feble. Malauradament la nostra limitada instrucció no té mitjans bastants per transformar la dona dignificant; però el progrés, ariet dels tirans, s'estén i a tal grau arriba el seu influx benèfic, que espontàniament es consciència la dona i afirma en public seva nova creença, anant a la redempció per l'únic camí que a ella guia; per l'associació i la solidaritat.

Retrato de Teresa Claramunt realizado por Baltasar Lobo y publicado en la revista *Mujeres Libres*

Enrere ombres fatídiques del passat, enrere supersticiosos errors! La dona us rebutja. La dona se salva. L'evangeli del socialisme, és més pur, més noble i més simpàtic que el dels convents. El evangeli cristià va ser la teoria o codi escrit, res més que escrit, dels drets de la dona com a companya de l'home. La pràctica del socialisme són el fet de la seva llibertat i independència. Per això ha succeït a Sabadell i no trigaran gaire a imitar-les dones d'Espanya i altres regions, el que anem a relatar:

Acta de Constitució de la Secció Vària de Treballadores anàrquic-col·lectivista de Sabadell A Sabadell, local de l'Ateneu Obrer, a les 9 del vespre del 26 de Octubre de 1884, es van reunir les obreres que amb anterioritat havien acordat associar-se, formant part de la Federació Espanyola de Treballadors, a fi de coadjuvar a l'emancipació dels éssers d'ambdós sexes, i lluitar enèrgicament en pro del 4t estat. Ocupada la taula per les dues companyes més i menys de edat, es va procedir a l'elecció de taula definitiva, resultant presidenta Federació López Montenegro i Tomàs, i secretàries Teresa Claramunt de Gurri i Gertrudis Fau de Fau.

Explicats amb tota amplitud els mòbils de la reunió, concretats en iguals pensaments i aspiracions que els que uneixen els Companys anàrquics-col·lectivistes de la Federació Regional, es va acordar cotitzar a la mateixa amb quota mensual de cinquanta cèntims de pessetes, nomenant el Comitè d'aquesta secció, que, dividit en tres comissions d'Organització, Propaganda i Administració, dugui a terme i estableixi la solidaritat entre les federades, regint, per ara, els estatuts de la Regional d'homes. Es va acordar celebrar demà a la nit una altra reunió i no havent-hi més assumptes que tractar, es va alçar la sessió, saludant amb el major afecte a totes les Companyes i Companys de l'Univers, que lluiten per a l'Emancipació Social.

Teresa Claramunt, Federació López, Gertrudis Fau.

A Sabadell local de l'Ateneu Obrer, a les 9 del vespre del 27 de octubre de 1884, reunides les companyes d'aquesta Secció, dióse lectura per les secretaries a l'acta de l'anterior.

Va ser elegida presidenta la Companya Narcisa Casanovas i Secretàries les mateixes de l'anterior.

Aprobóse l'acta.

Entrant en l'ordre del dia, sobre el tema d'organització, la companya Federació López Montenegro i Tomàs va usar la paraula i va dir que: «la meitat de la missió humana està sense complir, perquè la meitat de la família que és la dona, no ha arribat al lloc que ha d'ocupar. La instrucció deficient per causa de les lleis capritxoses de l'home, el fals orgull de sexe fort que a aquest domina i el inconcebible abús que es fa de la muller atrofiándola a separar-la dels seus deures naturals per tancar-la a produir en el taller com una bèstia, sent el lasciu alleujament del brutal majordom o l'exploador sense entranyes, causaven en primer terme les degradacions de la raça, queixant-se després els homes de les seves pesars amb llàgrimes de cocodrils, ja que tots els mals, fanatismes, vanitats, prostitucions, etc., de la muller eren consentits, quan no directament ocasionats, pel pervers egoisme de els homes ».

Va atacar enèrgicament les preocupacions religioses defensant el Ateisme i definint d'aquesta manera: «La religió de la Humanitat, és a dir, estimar-nos com a germans, dels 1500 milions de persones que vivim a la terra ».

Va fer dependre l'emancipació i llibertat del 4t estat de la anarquia, el concepte va significar per «destrucció de tot govern i direcció política, trocándolas en ordre econòmic». sobre aquest punt, i estenent-se en consideracions a ell pertinents va dir, que conceptua

poc assenyat l'afany d'algunes companyes de l'estranger, obstinades a obtenir drets polítics, perquè la missió de l'dona és criar i educar fills valents, honrats i lliures, ajudant l'home en totes les feines del consum i no en les de la producció, que per, músculs, intel·ligència, etc., correspon a l'home que l'únic vot sufragi lliure i veritable sense coacció, resideix en la secció d'ofici, posseint tots iguals drets i deures, i cadascú dins del seu sexe.

Respecte a la producció afirmar que: «el Col·lectivisme és el treball en comú, la propietat col·lectiva de la terra i de tots els instruments del treball i rebre o consumir cada persona tant com produeixi ».

Va fer després una crida a totes les companyes dient: «L'emancipació de les treballadores ha de ser obra de les treballadores mateixes». La instrucció és l'arma poderosa amb què hem de combatre l'opi verinós del clergat, primer enemic del nostre pudor, i la tirania amb que l'home ens tracta.

Va acabar saludant amb la major efusió a tots els Companys i Companyes socialistes de l'Univers i especialment a les verges nihilistes, la epopeia d'abnegació heroica és avui exemple que sorprèn al món intel·ligent i als governs dels dèspotes.

Seguidament va usar la paraula la companya Teresa Claramunt i amb admirable sentit pràctic va proposar un mitjà de comunicar-se: l'ensenyament mutu sense despeses ni dilacions, reduïts a que per torns i en les primeres quatre hores del matí de cada dia festiu passin les companyes de cada carrer a casa de la que estant més instruïda dirigeixi a les altres, així en tasques com a administració de casa, lectura, escriptura, comptes, etc.

Aquesta valerosa catalana va merèixer l'aplaudiment unànime de les companyes, aprovant-se la seva proposició. Acordóse seguidament que la companya Secretària de l'exterior oficiï al Consell de Treballadors demanant l'auxili d'una Comissió de propaganda i organització i l'avançament de llibretes per cotitzar.

Es van inscriure algunes companyes presents adherint-se a la Varia i es va aixecar la sessió quedant en reunir-se la Assembla a la forma i èpoques que determinen els Estatuts.

Les estimades companyes que han donat el bell exemple que queda transcrit mereixen tots el nostre em plau i, el que estem assegurances, han de dedicar els anàrquics de la nostra regió i estrangeres.

En fer-nos ressò de les seves aspiracions tan justes i legítimes, en oferir amb la més pura sinceritat tot el nostre suport i concurs, restem suplicarlas que destrueixin aviat entre elles mateixes, els perniciosos hàbits de servitud i inconstància i que sàpiguen ser màrtirs de la nova idea redemptora de la humanitat.

Los Desheredados, Sabadell, 1-XI-1884

(*) La Asociación de la Mujer. Teresa Claramunt Creus. EN [Textos Feministas](#). *Selección de Escritos de Teresa Claramunt Creus*. Tomados de: Pradas Baena, María. Amalia. *Teresa Claramunt, la virgen roja barcelonesa*. VIRUS editorial. Barcelona 2006. Páginas 161 y sgs. Puedes acceder a la versión pdf de la obra completa [pinchando aquí](#).

Traducción al Catalán de **Alex Cruz Hernández**. 2º Bachillerato A. 2019. IES Alhamilla. Almería.

